

вжзгордилъ послѣ това и рѣшилъ са да вжзстане противъ него и вжзмжтилъ другите ангели. „И той видѣлъ славата на овогова, който вдига небесата, и намислилъ да постази своето сѣдалище надъ небесните облаци и поискаль да бжде равенъ на Всевишниятъ. И когато той слѣзаль въ воздухътъ, то казалъ на ангельтъ на воздухътъ: отвори ми вратата на воздухътъ, — и той му отворилъ вратата на воздухътъ. И като са стрѣмилъ по-нататкъ, той намѣрилъ ангельтъ, който джржалъ водата, и казалъ му: отвори ми вратата на водата, — и той му ги отворилъ. И като премиваль, той намѣрилъ сичкото лице на земята, покрито съ вода. И като премиваль подъ земята, той намѣрилъ двѣ риби, които лѣжѣле въ водата, и тие биле сжединени, като воловете въ плугътъ, и *джржѣле сичката земя* по повелѣнието на невидимиятъ отецъ отъ западъ и до востокъ на слжнцето* (et transcendens subtus terram invenit duos pisces jacentes super aquas, et erant sicut boves juncti da arandum, tenentes totam terram invisibilis patris praecepto ab occasu usque ad solis ortum).

Тие риби, които джржатъ земята отъ востокъ до западъ, както са види, не случайно приличать на знамѣнитите китове, на които, по русското народно предание, стои сичката земя*). Тоя богомилски митъ на сѣки случай е любопитенъ за нашиятъ древни епосъ. Коментаторътъ на това мѣсто ни указва источни-

*) Въ една бжлгарска приказница са говори, че земята стои на оизи китъ, който едно време е поглжщаль прорска Ионна. Изъ народните предания ние видиме, че тие китове сж два и че, освѣнъ дѣто джржатъ на себѣ си земята, миссиятъ имъ е доволно голѣма. Но за тие народни предания ние ще да поговориме саждъ време. Ред.